

εἰκῶν τοῦ θανάτου· ἐὰν δὲ δὲν δύναται νὰ κοιμηθῇ, ἡ ζωὴ τότε εἶναι βέβηλος. Δὲν λαμβάνονται ἐπίσης ὑπὸ ὄψιν οἱ χρόνοι τῆς παιδικῆς ἡλικίας, καθότι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν αἰσθανόμεθα, μήτε τοῦ γήρατος, καθότι τὰ ἔτη τοῦ γήρατος εἰσὶν ἔτη ὀδυνῶν. — Τόσοι κίνδυνοι, τόσαι ἀσθένειαι, τόσοι φόβοι, πάντα ταῦτα μᾶς κάμνουν νὰ ἐπιθυμῶμεν πολλάκις τὸν θάνατον. — Βεβαίως, ἡ βραχυτέρας τῆς ζωῆς εἶναι τὸ μόνον καλόν, τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖ ἡ φύσις νὰ μᾶς κάμῃ. — Αἱ αἰσθήσεις ἀμβλύνονται, τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀδυνατοῦσι, πάντα ἀποθνήσκουσι πρὸ ἡμῶν, ἡ ὄρασις, ἡ ἀκοή, αἱ κινήσεις, οἱ ὀδόντες καὶ πάντα τῆς πέψεως τὰ ὄργανα· καὶ μ' ὅλα ταῦτα πολλοὶ τὴν τοιαύτην κατάστασιν μετρεῦσιν ἐντὸς τῆς ζωῆς!

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΙΓΓΑΝΩΝ.

Ἡ πρώτη τῶν Ἀθιγγάνων πατρίς φαίνεται εἶναι ἡ Ἰνδία κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν, καὶ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν ἡθῶν καὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν καταδεικνύεται. Κατὰ τὸν Γρελμανον καὶ τὸν Δαβιδ 'Ριχαρτσόνα, οἱ Ἀθιγγανοὶ κατάγονται ἐκ τῶν Πούλιας, φυλῆς ἀκαθάρτου τοῦ Μαλαθάρ. Κατὰ τὸν Ἀββᾶ Δουβουᾶ, οὗτοί εἰσιν οἱ Κουράβεροι ἢ Κουρούμαροι νομάδες τοῦ Μαῖσουρ, καὶ τοὺς ὁποίους γνωρίζουσιν ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάλλα-Βάντρους. Ὁ 'Ριένζης λέγει ὅτι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἀγρίας φυλάς τῶν Μαραττῶν, καὶ

(TOM. A')

ὅτι ἡ διασπορὰ αὐτῶν συνέβη καθ' ὃν χρόνον ὁ Ταμερλάνος εἰσέβαλεν εἰς τὸ Ἰνδουστὰν περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος ἢ κατ' ἄλλους περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 15ου, τῷ 1408 ἢ 1409. Τινὲς ὑποθέτουσιν ὅτι οὗτοί εἰσιν ἀπογονοὶ τῶν ἀρχαίων Τσιγγάνων, τῶν κατοικούντων παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἄλλοι τέλος, ὅτι κατάγονται ἐκ Χριστιανῶν τινων, ἐλθόντων ἐκ τῆς Παλαιστίνης καὶ Ἰουδαίας.

Κατὰ τὸν 'Ριένζην, μετὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ Ἰνδουστὰν ὑπὸ τοῦ Ταμερλάνου, μέγα μέρος τῶν φυλῶν αὐτῶν διεσκορπίσθη εἰς τὸ Κανδαχάρ, τὴν Περσίαν, τὸ Τουρκιστάν, τὰς Καυκασίους χώρας, τὴν 'Ρωσσίαν, καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκ τοῦ Κανδαχάρ διεσπάρησαν εἰς Σεξιστάν, εἰς Μεκράν, εἰς Κερμάν, εἰς Φάρς, εἰς Κουξιστάν, εἰς Βαβυλωνίαν, εἰς Ἀλ-Τσεζιράχ, εἰς τὴν Συρίαν, εἰς τὴν Παλαιστίνην, εἰς τὴν Πετραίαν Ἀραβίαν, εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἰς τὴν Μαυριτανίαν. Πανταχοῦ οὗτοι ἀφῆκάν τινας ἐκ τῆς φυλῆς των, οἵτινες μετὰ τὸν καιρὸν ἐπολλαπλασιάσθησαν.

Περὶ τὸ 1417 ἐφάνησαν κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ Βοεμίαν. Τὸ 1418 μετέβησαν εἰς Ἑλβετίαν καὶ μετ' οὐ πολὺ διεσπάρησαν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἐκ τῆς Βοεμίας μετέβησαν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἔλαβον παρὰ τοῖς Γάλλοις καὶ τὴν ὀνομασίαν Βοεμοί. Εἰς αὐτοὺς ἔλεγον οὗτοι, ὅτι εἰσι χριστιανοὶ, καταγόμενοι ἐκ τῆς Αἰγύπτου, διὰ τοῦτο δίδουσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ τὸ ὄνομα Φαραῶ. Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν τοὺς ὀνομάζουσι Φαραωνεπάχ (λαὸς τοῦ Φαραῶ) καὶ Σιγγάνους.

εἰς τὴν Ἀγγλίαν Αἰγυπτίους (gypsies) (α)· εἰς τὴν Σκωτίαν (Cairds)· εἰς τὴν Ἰσπανίαν Γιτάνους (Gitanos)· εἰς τὴν Ὀλλανδίαν Heidenen· εἰς τὴν Ῥωσσίαν Frengani· εἰς τὴν Ἰταλίαν Zingari· εἰς τὴν Σουηδίαν Spakornig· εἰς τὴν Δανιμαρκίαν καὶ Νορβεγίαν Τατάρους· εἰς τὴν Γερμανίαν Ziguener· εἰς τὴν Τουρκίαν Τσινγκενέ.

Ἡ ἀλλόκοτος καὶ μυστηριώδης αὕτη φυλὴ ἀπωθουμένη μετὰ φρίκης ἐκ τῶν κόλπων τῆς κοινωνίας, διέρχεται τὸν πλανήτην αὐτῆς βίον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολιτισμένου κόσμου χωρὶς νὰ λαμβάνῃ οὐδὲν ἐν αὐτῷ μέρος.

Δὲν ὑπάρχει ἀθλιεσττέρα ζωὴ τῆς τῶν Ἀθιγγάνων, οἵτινες τρέφονται ἀπὸ τροφὰς ἀκαθάρτους καὶ ζῶσιν ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, πατέρες, μητέρες καὶ τέκνα ἐν τῇ κτηνωδεστέρᾳ ἐπιμιξίᾳ. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ γάμος ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς, ἐκτελούμενος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Οἱ γάμοι τῶν Ἀθιγγάνων.

Ὁ μελλονύμφος συνοδευόμενος παρὰ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ, παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς, ὅστις ἐρωτᾷ αὐτοὺς πόσα ἔτη ἐπιθυμοῦσι γὰ μείνωσιν ἡνωμένοι. — « Ὅσα ἢ Εἰμαρμένη ἀποφασίσει, » ἀποκρίνεται ὁ μελλονύμφος. Τότε διαγράφουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κύκλον, ἐντὸς τοῦ οὗ οἱ εἰσέρχονται οἱ δύο μελλονύμφοι, εἴτα ὁ ἀνὴρ ρίπτει εἰς τὸν ἀέρα πῆλινόν τι ἄγγειον, τὸ ὁποῖον πεσὼν συντρίβεται εἰς πολλὰ τεμάχια· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν

τεμαχίων προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ δύο σύζυγοι ὀφείλουν νὰ ζήσωσιν ἡνωμένοι· μετὰ ταῦτα εἰσὶν ἐλεύθεροι ἢ νὰ ἐξακολουθῶσι ζῶντες πάλιν ὁμοῦ ἢ νὰ συνάψωσι νέους δεσμούς. Παρ' αὐτοῖς ἡ αἰμομιξία συγχωρεῖται.

Ὁ γάμος τελεῖται κατὰ τὴν θρησκείαν τοῦ τόπου, ἐνῶ οὗτοι εὐρίσκονται, ἀλλ' ὁ δεσμὸς οὗτος εἰς οὐδὲν ὑποχρεοῖ τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ συνδέει μόνον τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄνδρα, ὅστις δύναται νὰ τὴν ἀποβάλῃ ὅταν θελήσῃ, χωρὶς νὰ χρεωστῇ εἰς οὐδὲν νὰ δώσῃ λόγον.

Τὸ Βάπτισμα.

Ὅταν τὸ παιδίον γεννηθῇ θέτουσιν αὐτὸ ἐντὸς ὁπῆς πλήρους ψυχροῦ ὕδατος καὶ τὸ πλύνουσιν. Ὁ πρεσβύτερος ἀθίγγανος, ὅστις εἶναι πάντοτε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς καὶ ὃν καλοῦσι Χαιγραδοῦναν, ἀναλαμβάνει τὰ χρέη τοῦ ἀναδόχου καὶ λέγει τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου.

Ἡ Θρησκεία.

Θρησκείαν κυρίως οὗτοι δὲν ἔχουσιν ἀλλ' ἀκολουθοῦσι πάντοτε τὴν θρησκείαν τοῦ τόπου, εἰς ὃν εὐρίσκονται· οὕτως εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Τουρκίας μέρη λέγουσιν ἑαυτοὺς Ὀθωμανοὺς, καὶ τοῦτο ἴσως ἵνα μὴ καταδιώκωνται.

Αἱ ἐργασίαι αὐτῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῶν Ἀθιγγάνων συν-

(α) Ἐξ οὗ κατὰ παραφθορὰν προέκυψεν ἡ λέξις Γύφτος.

ίστανται εἰς τὸ νὰ κατασκευάζωσι κάνιστρα, νὰ δαμάζωσιν ἵππους, νὰ ἐπαιτῶσι καὶ νὰ προλέγωσι τὸ μέλλον· τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον μετέρχονται μᾶλλον αἱ γυναῖκες.

Μ' ὅλον ὅτι οὗτοι τέσσαρας ἤδη αἰῶνας ζῶσι μεταξύ λαῶν πολιτισμένων, μ' ὅλα ταῦτα μήτε τὰς συνηθείας των, μήτε τὰ ἥθη των, μήτε τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ἥλλαξαν. Ὁ ἀρχαῖος τύπος τῆς πλανήτιδος ταύτης φυλῆς οὐδεμίαν διαφορὰν ἔλαβε, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει ἔτι μᾶλλον τὴν Ἰνδικὴν αὐτῶν καταγωγὴν.

Τινὲς κατηγοροῦσιν αὐτοὺς καὶ ὡς ἀνθρωποφάγους.

Κατὰ τὸν Ριένζην, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ἀθιγγάνων φθάνει μέχρι τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου· κατ' ἄλλους εἰς 700,000.

Ὅσον ἐστερημένους καὶ ἂν θεωρήσῃ τις αὐτοὺς τῆς ἠθικῆς τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἀναπτύξεως, μ' ὅλα ταῦτα ἀπαντᾷ ἐνίοτε μεταξύ αὐτῶν ἔχνη τινὰ εὐγενῶν αἰσθημάτων· οὕτω, ἀποδίδουσιν οὗτοι ἐκδουλεύσεις πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις δεῖξει εἰς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην. Δὲν μεταχειρίζονται τὴν κλοπὴν εἰμὴ κατ' ἐκείνων, οὐς περιφρονοῦσι καὶ μισοῦσιν. Ἀποφεύγουσι τὴν συναναστροφὴν ἐκείνου ἐκ τῆς φυλῆς των, ὅστις φονεύσει χάριν χρυσοῦ. Λέγουσιν ὅτι Ἀθιγγανὸς τις παρέδωκεν εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης τὸν πατέρα αὐτοῦ διότι εἶχε φονεύσει χάριν κλοπῆς.

Ἡ ἐξῆς πρᾶξις Ἀθιγγάνου τινος ἀποδεικνύει ὅτι μεταξύ αὐτῶν ὑπάρχουσι τινὲς, ἔχοντες ἀφοσίωσιν καὶ ἀφιλοχέρδειαν.

Ὁ κόμης Δὲ Μοντρεᾶλ φυγὰς ἐν καιρῷ τῆς Γαλλικῆς ἐπαγαστάσεως,

εἶχε κατορθώσει νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν Ἰσπανικῶν ὁρίων, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ διέλθῃ αὐτὰ χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ ἑαυτὸν εἰς μεγάλους κινδύνους, καθότι ὅλα τὰ μέρη ἐφυλάττοντο ὑπὸ γαλλικῶν στρατευμάτων. Ἐνῷ περιεπλανᾶτο εἰς τὰ περίξ τοῦ Βεδερέυ, ἀπεφάσισε νὰ κρούσῃ τὴν θύραν μεμονωμένης τινος οἰκίας· ἡ θεὰ γέροντός τινος, ὅστις ἠνέωξε τὴν θύραν τῷ ἐνέπνευσε τοσαύτην ἐμπιστοσύνην, ὥστε τὸν ἔκαμε νὰ εἴπῃ τὸ μυστικόν του. « Ἡ ἡλικία μου δὲν μοι ἐπιτρέπει νὰ σὲ συνοδεύσω, τῷ εἶπεν ὁ γέρον, συγχώρησόν μοι· ὁ υἱός μου, ὅστις γνωρίζει καλῶς αὐτὰ τὰ μέρη θέλει σὲ ὀδηγήσει εἰς μέρος ἀσφαλές· ἀκολούθησον αὐτὸν καὶ μὴ φοβῆσαι. » Ὅταν διῆλθον τὰς προφυλακὰς καὶ εὗρεθσαν ἐπὶ τῆς Ἰσπανικῆς γῆς, « τώρα ἐσῶθης· ἀναχωρῶ, ἀνάγκην πλέον ἐμοῦ δὲν ἔχεις » εἶπεν αὐτῷ ὁ νέος. Ὁ κόμης τῷ προσέφερε χρήματα. « Δὲν θέλω χρήματα· νομίζεις, ὅτι τοιαῦτα ἐκδουλεύσεις πληρόνονται διὰ χρημάτων; » εἶπεν οὗτος. — Ἄν εἶχον τὴν ἀνοησίαν νὰ δεχθῶ τι παρὰ σοῦ, καὶ ἐμάνθανε τοῦτο ὁ πατήρ μου, δὲν ἤθελε ποτὲ μοὶ τὸ συγχωρήσει· ἡ εὐχαρίστησις τοῦ νὰ σώσω τὴν ζωὴν σου δὲν μοὶ εἶναι ἱκανὴ ἀμοιβή· ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιθυμῶ εἶναι νὰ μὴ λησμονήσῃς ποτὲ τὸν Ἀθιγγανὸν Περὲξ. » Ὁ κόμης δὲν ἐπέμενε πλειότερον, ἀλλὰ μόνον παρεκάλεσε αὐτὸν νὰ δεχθῇ ὡς παρακαταθήκην χαρτοφυλάκιόν τι, περιέχον συναλλάγματα μεγίστης χρηματικῆς ποσότητος, ἅτινα ἐφοβεῖτο οὗτος μὴ ἀπολέσῃ. Ὅταν μετὰ πολὺν καιρὸν ὁ κύριος Μοντρεᾶλ ἠδυνάθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν, εἶχεν ἀπολέσει πᾶσαν

ἐλπίδα τοῦ νὰ ἐπανίδῃ τὸ χαρτοφυλάκιόν του. Νύκτα τινὰ ἠγέρθη ἐκ τῆς φωνῆς τῶν ὑπηρετῶν του, οἵτινες ὠδήγησαν πρὸς αὐτὸν ἄγνωστόν τινα, ὅστις ἐγγχειρίσας αὐτῷ χαρτοφυλάκιόν τι, ἐγίνε πάραυτα ἄφαντος. Ὁ κόμης εἶχεν ἀναγνωρίσει τὸν Ἀθίγγανον Περέζ.

ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΙΑ. (α)

Οἱ Σίνοι μεταχειρίζονται τὴν κωδωνοκρουσίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεσθαι κατὰ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν.

Εἰς ἐκάστην Σινικὴν ἐπαρχίαν ὑπάρχει κώδων τις προσηρτημένος ἐπὶ τοῦ τοίχου ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγεμόνος ἢ τοῦ διοικητοῦ, καὶ ὃν δύνανται νὰ κρούσωσι διὰ σχοινίου, τὸ ὁποῖον ἐπεκτείνεται μέχρι μιᾶς λεύγης, καὶ τὸ ὁποῖον διέρχεται τὴν μεγάλην ὁδόν, εἰς τρόπον ὥστε, πάντες νὰ δύνανται νὰ πλησιάσωσι πρὸς αὐτό. Ὅταν σύρωσι τὸ σχοινίον, ὁ κώδων κινεῖται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ διοικητοῦ· οὗτος τότε διατάττει ὅπως εἰσαγάγῃσι τὸν ἐξαιτούμενον δικαιοσύνην, ὅστις καταθέτει τὰ παράπονα αὐτοῦ.

Ἐμπορὸς τις ἐκ Κορασανίου ἦλθεν εἰς Ὑράκ ἕνεκα ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ἀφοῦ δὲ ἡγόρασε μέγαν ἀριθμὸν ἐμπορευμάτων, μετέβη εἰς Σινικὴν. Οὗτος

ἦν εἰς ἄκρον φιλοκερδῆς καὶ φιλάργυρος.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς εἶχε πέμψει εἰς Καμφοῦ, πόλιν, εἰς ἣν ἔρχονται ἕνεκα ἐμπορίου πάντες οἱ Ἀραβες ἔμποροι, ἕνα τῶν εὐνούχων αὐτοῦ ἵνα ἀγοράσῃ πράγματα τινα, ὧν εἶχεν ἀνάγκην.

Ὁ εὐνούχος ἦτο ἐκ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων τοῦ Αὐτοκράτορος μεταξὺ πάντων αὐτοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

Ῥῆξις συνέβη μεταξὺ τοῦ εὐνούχου καὶ τοῦ ἐμπόρου ἕνεκα ἐλεφαντίνων τινῶν καὶ τινῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων, ἅτινα ὁ ἔμπορος δὲν ᾔθελε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν τιμὴν, ἣν οὗτος εἶχε προσφέρει.

Ὁ εὐνούχος ἔλαβε διὰ τῆς βίας ὅ,τι καλῆτερον εἶχεν ὁ ἔμπορος, χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὰς δικαίας τοῦ ἐμπόρου κραυγὰς.

Ὁ ἔμπορος μετέβη πάραυτα εἰς Κουντάν, ὅπου ὁ Αὐτοκράτωρ διαμένει συνήθως, καὶ ἦτις ἀπέχει τῆς Καμφοῦ δύο μῆνας· ἐλθὼν δὲ αὐτοῦ ἔσυρε τὸ σχοινίον τοῦ κώδωνος.

Ἦτο συνήθεια ν' ἀποπέμπηται ὁ σύρων τὸ σχοινίον, ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἐν εἵδει ἐξορίας· εἶτα τὸν ἔρριπτον ἐπὶ δύο μῆνας εἰς φυλακὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἢ ὁ διοικητὴς τὸν ἐξήγαγε τῆς φυλακῆς καὶ τὸν ἔλεγεν, «ἐπραξες ἔργον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου»
 » κινδυνεύεις ν' ἀπολέσῃς τὴν περιουσίαν σου καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν σου,
 » ἐὰν δὲν εἴπῃς τὴν ἀλήθειαν, καθότι»
 » ὁ Αὐτοκράτωρ ἔχει ὑπουργοὺς καὶ

(α) Οἱ κώδωνες ἦσαν γνωστοὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Οἱ ἱστορικοὶ Σίνοι λέγουσιν ὅτι εἰς τῶν Αὐτοκρατόρων αὐτῶν τὸ 2262 Π. Χ. κατασκευάσατο δώδεκα κώδωνες, ὧν οἱ κατὰ βαθμοὺς προβαίνοντες ἤχῳ ἀπετέλουν τοὺς πέντε τόνους τῆς μουσικῆς.